

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

HOERA... EEN DRIELING!

Een klucht in drie bedrijven

door

1880

Dick van Maasland

Vlaamse bewerking : Luc Pauwels

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2017

Nr.3404

PERSONAGES

(5 dames – 6 heren)

ERIC VERTONGEN, 35 jaar. Een joviale man die vlot overkomt en vriendelijk is, maar die tegelijkertijd voor een kleinigheid plots uit zijn vel kan springen. Hij werkt op een kantoor in de stad. Hij spreekt dialect, maar doet moeite om algemeen Nederlands te spreken tegen onbekenden. Hij is gekleed in een broek en blazer, hemd en das, dewelke hij verder in het stuk uitdoet. In het derde bedrijf draagt hij een deftig kostuum.

SANDRA VERTONGEN, 35 jaar. Een verzorgde huisvrouw. Ook haar huis en tuin zijn verzorgd en proper, maar niet chique. Ze probeert altijd voor iedereen goed te doen. Zij spreekt dialect. Zij is gekleed in sportieve zomerkledij voor het eerste- en tweede bedrijf, in het derde bedrijf heeft ze een deftiger ensemble aan.

NADIA BEERNAERT, 22 jaar. Een zeer sportief jong meisje. Ze is beslist niet op haar mondje gevallen en weet voor elk probleem wel een oplossing. Ze is vriendelijk en beleefd, maar ook een beetje ondeugend. Zij spreekt behoorlijk goed Nederlands, maar is in dialect opgevoed. Zij is jong, sportief en zomers gekleed voor het eerste en tweede bedrijf, in het derde bedrijf is haar kledij ook jong en sportief, maar deftiger. Zij heeft een sporttas bij zich.

DRIES DE VOS, 21 jaar. Een student aan de universiteit. Hij is in alles wat hij zegt of doet zeer voornaam, beleefd en vriendelijk. Hij spreekt perfect en zeer vlot Nederlands. Hij is sportief maar toch heel deftig gekleed. Hij heeft een klein valiesje bij zich.

TIM NIJS, 39 jaar. Een werkloze vrijgezel die af en toe wel eens blundert, maar de beste bedoelingen heeft. Hij is vriendelijk en doet zijn best om bij de andere twee niet uit de toon te vallen. Hij spreekt dialect. Hij is gekleed in jeans en T-shirt tijdens het eerste en tweede bedrijf. In het derde bedrijf draagt hij een kostuum dat duidelijk niet van hem is en een stropdas. Hij heeft zijn reservekleren in een piastiet zak. In het eerste deel heeft hij een enorme snor, daarna gaat de snor er af.

GERARD COPPENOLLE, 68 jaar. Een gepensioneerd man die op alles een opmerking heeft en de hele tijd over alles en nog wat loopt te zagen en te morren. Hij is onvriendelijk, een beetje doof en weet totaal niet waar het allemaal over gaat. Hij spreekt dialect. Hij is gekleed in broek, hemd en jas tijdens het eerste en tweede bedrijf. In het derde bedrijf draagt hij een broek, hemd en ondervest. Zijn tanden zijn hier en daar verkleurd van het roken. Hij ziet er niet erg proper uit. Hij draagt een grijze pruik.

WALTER COOLS, 48 jaar. De directeur van "Fleur". Is een bezadigd, joviaal en rustig man. Hij is zeer beleefd en vriendelijk tegen iedereen. Hij heeft een grenzeloze bewondering voor zijn hoofdredactrice. Hij spreekt verzorgd en vlot Nederlands. Hij is gekleed in een driedelig kostuum en draagt een hoed.

RAMONA SERGEANT, 42 jaar. Een journaliste van het weekblad "Fleur". Zij is zo overtuigd van de kwaliteiten van Vera dat zij absoluut niet merkt dat er één en ander verkeerd loopt. Zij steunt de familie door dik en dun. Zij is overvriendelijk tegenover iedereen. Zij spreekt tegen haar directeur en collega;

algemeen Nederlands, tegen de anderen dialect. Zij is gekleed in een zomers mantelpakje en is zeer verzorgd. Zij heeft een handtas en een schrijfmap bij.

LIESBETH GOOVAERT, 35 jaar. De hoofdredactrice van "Fleur". Zij houdt zich meestal op de achtergrond om iedereen goed te kunnen observeren. Ze geniet duidelijk van de complimentjes van haar directeur. Ze is vriendelijk en beleefd, maar toch kordaat. Zij spreekt Nederlands. Zij is zomers en smaakvol gekleed en draagt zichtbaar dure kledij. Zij heeft een dure lederen aktetas bij zich.

BETTY VERTRIEEST, 44 jaar. De vorige "huisvrouw van het jaar". Ze voelt zich tekort gedaan door de nieuwe winnares. Ze is kregelig, meestal onvriendelijk en zit op alles wat er gebeurt te vitten. Ze spreekt dialect. Zij is zomers gekleed. Zij probeert zich mooi te kleden maar slaagt daar niet in. Haar kleren zijn versleten of helemaal uit de mode. Ook haar handtas heeft zijn beste tijd gehad.

PETER TICKEL, 30 jaar. Een gerechtsdeurwaarder. Hij straalt niets uit. Hij is beleefd, sober en totaal humorloos. Hij is uitermate geduldig. Hij spreekt Nederlands. Hij draagt een donker kostuum en heeft een mapje met papieren bij zich. Hij heeft een snorretje.

DECOR

Het stuk speelt zich af in één decor namelijk het terras van de familie Vertongen. Het is volop zomer van dit jaar en iedereen zit buiten. De achterkant van het decor is de buitenkant van de achtergevel van het huis. We zien rechts een raam en links de achterdeur met daarnaast een kleiner raam. Er is een uitsprong waarbij de muur met het grootste raam een stuk naar voor komt. Aan de muur en op de vensterbanken hangen en staan bloempotten met bloemen in volle bloei. Boven aan de gevel zien we de dakgoot en een regenpijp aan de rechterhoek van de gevel. Aan de linkerkant zien we een muur in betonplaten met klimop ervoor. De klimop staat een gemetste bloembak. De achtergevel en de betonplaten zijn witgekalkt. Het is duidelijk reeds een paar jaar geleden dat de muren nog gewit werden. Hier en daar zien we een spinnenweb. Aan de rechterkant zien we een proper geknipte haag of een gemetst muurtje en vooraan een hekje. Daarnaast loopt een pad naar de straat. Op het decor zelf zien we op de grond tegels van het terras en helemaal vooraan nog een strook gras van de tuin. Links voor de klimop staan twee tuinzetels. Iets uit het midden staat een grote terrastafel met zes stoelen. In de hoek, links van de keukendeur staat een grote opgevouwen parasol in zijn voet. In de hoek, rechts van de keukendeur staat een grote vuilbak. Voor de haag of het muurtje rechts staat een eenvoudig smal houten bankje. Voor de keukendeur ligt een voetmat. Aan de zijmuur rechts van de keukendeur hangt een tuinslang. Achter het decor hangen gordijnen en overgordijnen aan beide ramen.

EERSTE BEDRIJF

(Sandra is op en zit aan de tafel op haar tablet te spelen.)

ERIC : *(op langs tuinpad met tijdschrift in de hand)* Ik zou wel eens willen weten wat dit hier allemaal is! Welke onnozelaar is hiervoor verantwoordelijk?

SANDRA : *(schrikt)* Eric! Zijt gij nu al thuis?

ERIC : Ge ziet toch dat ik thuis ben!

SANDRA : Ja, maar gij zijt toch nooit zo vroeg?

ERIC : Ik ben speciaal vroeger van den bureau weggegaan voor dit. *(wijst op het tijdschrift)* Mijn vrouwelijke collega's kwamen daarmee af. Sandra, vertel op ... wat is dat?

SANDRA : De 'Fleur'.

ERIC : Dat weet ik ook. Ik heb het over hetgeen dat daar in staat!

SANDRA : Ja maar ... Eric ...

ERIC : Wat, 'ja maar Eric'? Hoe komt dat prutsblad aan die fabeltjes en wie geeft u het recht u tot 'huisvrouw van het jaar' te laten maken?

SANDRA : Ja maar ... wie zegt dat IK dat ben?

ERIC : Het staat er duidelijk in. Mevrouw Sandra V. uit Sint-Amandsberg. De 'huisvrouw van het jaar'! Vertel mij de waarheid of ik bega een ongeluk!

SANDRA : Ericske, nu moet ge ne keer luisteren ...

ERIC : Sandra, zijt gij die huisvrouw, ja of nee?

SANDRA : Eric ...

ERIC : Ja of nee?

SANDRA : Ja, maar luister nu toch eens Eric ...

ERIC : 't Is dus toch waar. Mijn vrouw is 'huisvrouw van het jaar'! En waarom heeft dat prutsboekje mijn vrouw 'huisvrouw van het jaar' gemaakt?

SANDRA : Eric ...

ERIC : *(gaat zitten en leest voor)* "Omdat ze zo een fantastische huisvrouw is ... omdat ze dag en nacht werkt en haar goed humeur niet verliest ..."

SANDRA : Ja maar ...

ERIC : “Niettegenstaande zij een zwakke man heeft, een zenuwpatiënt, die niet op eigen benen kan staan ... die zij moet verzorgen zoals een klein kind!”

SANDRA : Eric, ge begrijpt het niet. Het is allemaal ...

ERIC : Natuurlijk begrijp ik het! Die zwakke man, die kindse patiënt, dat ben IK!

SANDRA : Het kwam zo: ge moest op de website van ‘Fleur’ een vragenlijst invullen en ...

ERIC : Wacht, het is nog niet alles. *(begint met het boekje in de hand rond te lopen)* “Ze is voor haar 25-jarige drieling een moeder en vader tegelijk!” *(tot Sandra)* Waar is die drieling? Vertel mij eens waar die drieling is waar gij vader en moeder voor speelt?

SANDRA : Het was helemaal mijn bedoeling niet dat ze dat allemaal in hun boekje zouden schrijven. Eerlijk niet.

ERIC : Het staat er toch in! Zwart op wit! Ik ben een zenuwachtige slappeling en we hebben een drieling ... van 25 jaar! Die kregen we dus als we 30 jaar waren.

SANDRA : We zijn zesenzeventig jaar.

ERIC : O ja, ook dat nog. Dat staat er ook in. “De huisvrouw van het jaar is, evenals haar man zesenzeventig, maar ziet eruit als vijfendertig”! De waarheid is dat ze bijna vijftig is en eruit ziet als iemand van zestig!

SANDRA : Eric, hoe durft ge ...

ERIC : Zwijg! Waarom zegt gij dat we zesenzeventig zijn, als we vijftig zijn? Waarom stelt ge mij voor als een bibberende halve gare? Waarom hebben wij ineens een drieling?

SANDRA : Als ‘huisvrouw van het jaar’ krijgt ge 5000 euro ... en een flatscreen televisie ... en een smartphone ... en ...

ERIC : Een elektrische naaimachine en een volledige uitzet.

SANDRA : En een nieuwe slaapkamer.

ERIC : Ja, dat ook nog.

SANDRA : En nog veel meer!

ERIC : Ja, nog veel meer. ’t Zal wel zijn, want we hebben ook nog een oude, dove, hulpeloze bompa in huis. In de tachtig is hij al! Hij is een even grote duts als ik en hij kan zelfs niet meer alleen eten. De ‘huisvrouw van het jaar’ moet hem elke maaltijd voeren!

SANDRA : Ik wist eerlijk niet dat ze dat allemaal zo letterlijk in dat boekje gingen schrijven. Ik dacht, als we die prijs zouden winnen ...

ERIC : Prijs winnen? Als het allemaal waar was geweest wat ge bij mekaar gefantaseerd hebt, hadden ze u geen 'huisvrouw van het jaar', maar 'huisvrouw van de eeuw' moeten maken!

SANDRA : (*ontgoocheld*) Ik heb het gedaan voor al die prijzen.

ERIC : 'Huisvrouw van het jaar' ... goh! Ge zit heel de dag van die boerderijspelletjes te spelen op uw tablet of boekjes te lezen. Mijn tenen zitten door mijn kousen en als ge een ei bakt hangt het eigeel aan het plafond!

SANDRA : Maar allez, ik heb toch ... ik heb toch 5000 euro verdiend en ... al die ... cadeaus?

ERIC : Gij hebt juist niets verdiend. (*gaat naar keukendeur*) Van heel dat verhaal is geen woord waar. Zet dat geld en die cadeaus maar rap uit uw hoofd.

SANDRA : (*gelaten*) Morgenochtend ... komen ze ... alles brengen.

ERIC : (*komt terug*) Wat zegt ge? Morgen? Zijt gij misschien van plan om die leugens te blijven volhouden?

SANDRA : Dat zal nu wel moeten. Het staat toch in dat boekje?

ERIC : Sandra, dat ge aan fantasie geen gekort had wist ik al van voor we trouwden, maar nu gaat ge te ver. Ik ga die mensen opbellen en zeggen dat het een vergissing is.

SANDRA : Dan ... dan schrijven ze dat volgende week in hun boekje met onze naam erbij en gaat iedereen mij scheef bekijken. En u ook.

ERIC : Verdomme, daar had ik nog niet aan gedacht. (*laat zich op een stoel vallen*) Awel, ge zijt bedankt!

SANDRA : (bij Eric op de leuning) Als we nu eens probeerden ...

ERIC : We proberen juist niets! Er is hier geen drieling, geen bomp, geen zenuwzieke man en een 'huisvrouw van het jaar' hebben we hier ook niet. Ze mogen hun prijzen houden!

SANDRA : Maar Eric, dat kan nu toch niet meer.

ERIC : Als ze die prijzen brengen zijn er natuurlijk journalisten en fotografen bij. Waar denkt gij ineens een bomp en een drieling vandaan te halen? En niet te vergeten ... een halve gare vent? Neenee, vergeet het maar.

SANDRA : *(gaat boos op een andere stoel zitten)* Dan maken we ons belachelijk voor heel Vlaanderen.

ERIC : Dan gaan we in Wallonië gaan wonen.

SANDRA : We kunnen toch ... we zouden toch ... kunnen doen alsof dat het allemaal wel waar is?

ERIC : Ah natuurlijk. En de bompa en de slappe echtgenoot zijn toevallig samen met de drieling een dagje naar de zee. Dat geloven ze direct!

SANDRA : Toen ik vanmorgen die brief kreeg waarin ze schreven dat ze morgen komen dacht ik dat we ... dat we misschien voor één dag een drieling en een bompa zouden kunnen ... lenen.

ERIC : Een drieling en een bompa lenen? Welja, we zullen nog rap een advertentie zetten in de streekkrant: "Huisvrouw van het jaar vraagt dringend een drieling en een opa"!

SANDRA : Die drieling moet toch niet per se een drieling zijn?

ERIC : O nee, vaneigens niet. We maken er ineens een achtling van en dan zeggen we dat we die andere vijf pas met de grote kuis gevonden hebben.

SANDRA : Als we nu eens drie jonge gasten uit de buurt ...

ERIC : Sandra, schei uit!

SANDRA : Maar allez, Eric ...

ERIC : We beginnen er niet aan, zeg ik!

GERARD : *(op uit keuken)* 'k Zou gere willen weten om hoe laat we gaan eten. In den home is dat altijd om vijf uur en ik moet mijn regelmaat hebben.

SANDRA : Oh, bompa, we ... euh ... ik ...

ERIC : Wie is dat?

GERARD : Regelmaat is regelmaat. Dat hebben we in den home ook.

SANDRA : Dat is ... euh ... dat is ...

ERIC : *(tot bij Sandra)* Zeg op! Wie is die oude mens?

SANDRA : Dat is ... dat is Gerard, den bompa.

ERIC : Bompa? Welke bompa? Wiens bompa?

GERARD : Die sigaren die ge mij gegeven hebt trekken op niets. 't Zijn stinkstokken! In den home hebben we betere sigaren.

ERIC : Sandra, nu gaat ge mij toch niet zeggen dat ge die oude mens ... die bompa in

huis gehaald hebt om ...

SANDRA : Eric, er moet toch nen bompap zijn! Ik heb het OCMW opgebeld en een oude mens van rond de tachtig uitgenodigd om eens te komen logeren.

ERIC : Maar mens, dat is toch te zot!

GERARD : Te zot, dat is 't. In den home eten we zonder mankeren altijd om vijf uur.

SANDRA : Eric, ik moest toch een oplossing zoeken! Ik dacht ...

ERIC : Straks gaat ge mij nog vertellen dat ge al een drieling hebt ook?

SANDRA : Eric, ik wist eerlijk niet dat ge ...

ERIC : Sandra, zeg mij de waarheid. Is er ... is er al een drieling ook?

SANDRA : Ze ... ze komen tegen halfzes.

ERIC : Ook dat nog! Een bompap, een drieling ... ge hebt aan alles gedacht. Alleen een zenuwzieke man hebt ge nog niet, hé?

SANDRA : Maar schat, ik heb u toch.

ERIC : Allez gij, denkt gij nu serieus dat ik hier in mijn eigen huis voor halve zachte ga lopen spelen?

GERARD : *(gaat zitten in tuinzetel)* Halfzacht gekookte eieren moet ik niet hebben. Wel hardgekookte. Die krijgen we in den home elke vrijdag.

SANDRA : Het is toch maar voor één dagje, schatje.

ERIC : Eén dag? Geen uur, geen minuut, geen seconde!

GERARD : Geen seconde overtijd eten wij in den home.

SANDRA : Eric, denkt eens goed na. 5000 euro en al die cadeaus!

ERIC : Ik denk juist niet. Ge kunt uw plan trekken. *(gaat zitten)*

GERARD : Moet ik zelf mijn plan trekken? Subiet ben ik over mijnen honger. In den home maken ze ons eten altijd gereed tegen vijf uur.

SANDRA : Goed. Als gij met alle geweld de boel in het honderd wilt laten lopen, dan moet ge dat zelf maar weten. *(gaat naar keukendeur)* Als ge er maar aan denkt dat ge niet alleen mij maar ook uzelf belachelijk gaat maken. *(af keuken)*

GERARD : Ah, ze gaat zeker het eten opscheppen. In den home hebben ze heel zeker al gedaan met eten.

ERIC : *(praat voor zichzelf)* 't Is een schat van een vrouw, maar die fantasie van haar ... Grijs haar zoudt ge ervan krijgen. Hoe komt ze erbij. Een nompap, een drieling én een halve gare.

GERARD : Als het eten half gaar is moet ik het niet hebben. In den home koken ze op elektriek.

ERIC : (*nog steeds voor zichzelf*) Maar ik kan haar toch ook geen schandaal aandoen. 't Is tenslotte mijn vrouw. Ik moet meedoen of we staan voor heel Vlaanderen in ons hemd.

GERARD : In den home moogt ge niet in uw hemd aan tafel komen. Ge moet er altijd een vest boven doen.

NADIA : (*op langs tuinhek*) Goede avond allemaal!

ERIC : (*springt recht*) Wat? Oh euh ... pardon ... ik bedoel euh ... ook goede avond.

NADIA : Ik ben Nadia. Eén derde van uw drieling. Uw vrouw heeft mij de grap verteld. Ik vind het denderend!

ERIC : Ja euh ... ik ... ik ook. Mijn naam is Vertongen. Eric Vertongen. Zeg maar Eric.

NADIA : Eric? Ik kan toch geen Eric zeggen tegen mijn 'pa'.

ERIC : Ah nee, dat is waar ook.

NADIA : (*schudt Eric enthousiast de hand*) Pa, ik hoop dat we het samen goed zullen kunnen vinden.

ERIC : Dat hoop ik ook.

GERARD : (*meer tot zichzelf*) Dat is er één die gaat blijven eten. Als ze daar niet op gerekend hebben zal ik hier minder krijgen dan in den home.

NADIA : (*naar bompa*) Ah, en dat is bompa. Dag bompa, ik ben Nadia, uw kleindochter.

GERARD : (*tot Eric*) Wat zegt ze?

ERIC : (*luid*) Dat ze Nadia is, uw kleindochter.

GERARD : Kleindochter? Dat liegt ze. Ze doet natuurlijk of ze van de familie is om straks te kunnen mee-eten.

NADIA : Bompa, bompa toch. Dat hoort toch bij onze afspraak.

GERARD : (*tot Eric*) Wat zegt ze?

ERIC : (*luid*) Dat hoort toch bij onze afspraak!

GERARD : Afspraak? Ja, we hebben afgesproken dat we net als in den home om vijf uur zouden eten.

NADIA : (*tot bij Eric*) Mijnheer Vertongen, ik bedoel pa, ik vind het een geweldig avontuur. Ge zult zien hoe plezant het gaat worden.

ERIC : (*gaat verveeld zitten*) Ja, 't zal heel zeker plezant worden. Weet ge of ge ... nog zusters bij de drieling hebt of euh ... broers?

NADIA : (*gaat ook zitten*) Broertjes, mijnheer euh ... pa. Schande, uw eigen kinderen niet kennen.

ERIC : Eerlijk gezegd heeft de ooievaar mij een beetje overrompeld. Hoe oud zijt gij eigenlijk?

NADIA : Ik ben 26 ... pa.

ERIC : En uw broertjes?

GERARD : Boerkes? Komen er nog boerkes ook? Straks gaat er niets meer over zijn voor mij! 'k Zal best eens gaan kijken. Als dat hier nog lang duurt ga ik weer naar den home! (*af keuken*)

NADIA : Wat een plezant oud ventje is dat. Waar hebt ge die opgescharreld?

ERIC : Geleend van het WZC Heyveld hier een beetje verder. Mijn vrouw wel te verstaan. Die durft alles.

NADIA : Wel, ge moogt fier zijn op zo'n vrouwtje. Die weet van aanpakken.

ERIC : Ja, natuurlijk ben ik fier.

NADIA : Oh ja, ge vroeg naar mijn broers, hé? Die ken ik zelf ook nog niet. Uw vrouw ... euh ik bedoel ma zei dat ze vanavond ook zouden komen.

ERIC : (*schamper*) O, zei ma dat? Ma is in ieder geval goed aan het organiseren geweest.

NADIA : Zeg dat wel. Er zullen heel wat mannen jaloers op u zijn.

ERIC : (*gelaten*) Ze moesten eens weten wat mijn vrouw mij aandoet.

NADIA : Pa, dat moogt ge niet doen. Ge moet niet zo over ma spreken waar de kinderen bij zijn.

ERIC : De kinderen bij zijn?

NADIA : Ja, ik ben er toch! Uw eigen lieve dochtertje. Ik ben benieuwd wat voor broers ze voor mij uitgezocht heeft.

ERIC : Wilt ge geloven dat ik mij oud begin te voelen met zulke grote kinderen?

SANDRA : (*nerveus op uit keuken*) Eric, doe mij een plezier en ga bompa eens halen. Hij is langs de voordeur weggelopen omdat het eten nog niet gereed was. Hij gaat weer naar den home, zegt hij.

ERIC : Laat hem maar gaan. Ergens heeft die oude mens nog gelijk ook.

SANDRA : *(tot bij Eric)* Eric, doe niet zo kinderachtig en haal hem terug. Als hij terugkeert naar den home gaat alles rond gelijk een lopend vuurtje.

ERIC : Laat uw dochter maar gaan.

NADIA : Ik zou wel willen, maar het is beter dat ik direct kennis maak met mijn broers als ze toekomen. Denkt gij dat ook niet, ma?

SANDRA : Ma? Wie? O, ik? Ja, dat denk ik ook.

ERIC : De kinderen van tegenwoordig hebben niets meer voor hun ouders over. *(staat op)* Ge hebt geluk dat ik mijn huishouden niet op straat wil brengen, anders liet ik die oude brombeer naar zijn home gaan.

SANDRA : Beloof hem een kistje goede sigaren of zoiets. Doe in elk geval iets om hem terug te laten komen.

NADIA : Met een fles jenever zal dat ook wel lukken!

ERIC : Nog beter! Dan is er met die oude kerel helemaal geen huis meer te houden! Allemaal miserie, alleen doordat mijn vrouw zo goed kan fantaseren. *(af hekje)*

NADIA : Pa is niet erg meegaand, hé? Als hij zo oud wordt als Bompa zal hij ook gene gemakkelijke zijn.

SANDRA : *(gaat zitten)* Eigenlijk heeft hij wel een beetje gelijk, maar we kunnen nu niet meer terug.

NADIA : Pa heeft altijd gelijk, maar als ma haar plannetje morgen lukt zult ge eens zien hoe blij pa zal zijn. En zijn dochter Nadia ook natuurlijk. 250 euro is een hoop geld voor een studente.

SANDRA : Een drieling aan 250 euro per stuk, dat is wel 750 euro hé.

NADIA : Ja, kinders kosten geld.

DRIES : *(op langs hek)* Goedenavond, is het hier dat ik moet zijn voor de drieling?

NADIA : *(staat op)* Dries! De aanstaande advocaat! *(geeft Dries een zoen op de wang)*
Hoe gaat het ermee, tennisballenvreter?

DRIES : Kijk nu, Nadia! Zijt gij soms mijn zuster?

NADIA : Helemaal! Een tweeling is er al, de derde moet nog komen.

DRIES : Dat gaat hier plezierig worden, zeg!

SANDRA : *(tot bij Dries en Nadia)* Ik heb de indruk dat ge mekaar kent?

NADIA : Natuurlijk kennen we elkaar. En hoe! Dries, mag ik u voorstellen aan uw moeder. Ma, dit is Dries. Student in de rechten, tenniskampioen van de club én

een oude vlam van mij.

DRIES : *(geeft Sandra een hand)* Aangenaam, mevrouw.

NADIA : Ma!

DRIES : Ah ja, ma bedoel ik. Ik moet er nog aan wennen.

SANDRA : Dat geeft niet, mijnheer... euh ... mijn jongen, bedoel ik.

NADIA : Nu ons ander broertje nog en het spel is compleet. Is dat ook een student, ma?

SANDRA : Nee, het is een buurjongen uit de straat waar we vroeger woonden.

NADIA : Wel, ik ben benieuwd.

TIM : *(op langs hekje)* Goedenavond dames. Goedenavond mijnheer. Is het hier dat ik moet zijn voor de drieling?

NADIA : Voor de drieling?

SANDRA : Ja maar ... gij zijt toch niet diegene die ik besteld had?

TIM : Onze jongste kon niet komen, madam. Hij is in ziekteverlof en als de controledokter komt moet hij thuis zijn. Ik ben zagezegd zijn remplaçant.

SANDRA : Maar het moet een drieling van 25 jaar zijn! Hoe oud zijt gij?

TIM : Juist de dertig voorbij, madam. Allez, 39 om precies te zijn.

DRIES : Een drieling met twee nakomertjes 14 jaar later. Dat lijkt me toch wat vreemd.

SANDRA : *(gaat zitten)* Ik denk niet dat ze zoiets gaan geloven. Hoe moeten we dat nu oplossen?

TIM : Ja madam, dat weet ik ook niet. Ik ben aangenomen door mijn broer. En aangenomen is aangenomen. Ik heb er een interim-job voor laten staan.

SANDRA : Ja maar ... ge lijkt helemaal niet op de twee anderen. In leeftijd bedoel ik.

NADIA : Zeg ma, als hij nu eens zou snor zou afscheren dan lijkt hij zeker 10 jaar jonger.

DRIES : Dat is een fantastisch idee!

SANDRA : Ja, misschien zou dat de oplossing zijn. Zonder die moustache ...

TIM : Madam, mijn moustache is mijn charme! Ik ben aangenomen mét moustache. Zonder moustache voel ik mij bloot!

SANDRA : Maar mét moustache gaat het niet.

TIM : *(maakt aanstalten om te vertrekken)* Dan ga ik naar mijn vakbond, madam. Om een klacht in te dienen. Mijn moustache is mijn leven!

DRIES : Zeg man, zaag niet. Wat zegt nu zo'n bos struikgewas onder uw neus? Doe dat

weg. Het is nog veel hygiënischer ook.

TIM : Ik zou een ander mens zijn zonder!

NADIA : Dat is ook de bedoeling.

TIM : Ja maar ...

SANDRA : Ge zoudt er jaren jonger uitzien.

TIM : *(gaat zitten)* Kijk madam, ik wil het wel doen, maar dan moet er 50 euro schadevergoeding bij.

SANDRA : Als dat moet ...

DRIES : Dat vind ik niet eerlijk. Als ik deze complicatie had voorzien had ik ook wel mijn snor laten staan.

NADIA : Hij heeft gelijk. Voor 50 euro had ik nog een baard laten staan ook.

SANDRA : Laten we het allemaal niet moeilijker maken dan het al is. Ik zal jullie allemaal 50 euro meer geven.

TIM : Ja, maar dan klopt het nog niet hé. Ik moet er wel mijn moustache voor afdoen!

NADIA : Allez, niet flauw doen, hé broertje.

TIM : Tim.

DRIES : *(gaat staan)* Ik zal je even voorstellen. Tim, deze dame is je moeder.

TIM : Aangenaam madam.

NADIA : Ma!

TIM : Oh ja, ma.

DRIES : Dit is je zusje Nadia en ik ben je broer Dries. *(geven elkaar een hand)*

TIM : Dat is in orde.

NADIA : Dat hopen we.

SANDRA : Euh dingske ... Nadia bedoel ik ... als gij nu eens meegaat zal ik u de kamers tonen, dan kunt gij uw broers straks de weg wijzen.

NADIA : Goed, ma.

SANDRA : Dan kan ik rap voor het eten gaan zorgen. Ik heb het mij voor de gelegenheid gemakkelijk gemaakt. Alles uit blik.

(Sandra en Nadia af keuken)

DRIES : *(gaat bij Tim zitten)* Hoorde ik dat goed? Zei ze ‘alles uit blik’? Dan is mijn

kotmadam ook een Huisvrouw met een hoofdletter. Die warmt ook alles op uit blik. Ik dacht eindelijk eens goed eten te krijgen.

TIM : Dat speelt toch geen rol. Waar vindt ge zo'n werk? Ik wil ervoor tekenen.

DRIES : O ja, fantastisch! Specialist in drielingen en andere abnormaliteiten.

GERARD : *(samen met Eric op langs hekje)* 't Kan mij niet schelen! Regelmaat is regelmaat. In den home eten we altijd om vijf uur. En we krijgen daar elke dag dessert.

ERIC : Hier krijgt ge twee desserts.

GERARD : En die sigaren stinken! *(wil weer weggaan)* Ik heb mijn pijp in den home laten liggen.

ERIC : *(houdt hem tegen)* Die gaan we straks voor u halen, bompa. Na het eten gaan we er om.

GERARD : In den home eten we altijd om vijf uur.

ERIC : *(duwt bompa op de bank en keert terug)* Hier ook gewoonlijk. Alleen vandaag niet omdat alles een beetje door elkaar geklutst is.

GERARD : Door mekaar geklutst? Hutsepot moet ik niet hebben, zulle. Ik krijg daar teveel gas van in mijn darmen.

DRIES : *(gaat tot bij Eric)* De heer des huizes, neem ik aan? Wij zijn uw aangenomen kinderen. Ik ben uw zoon Dries en dat is mijn broer Tim.

ERIC : Aangenaam.

TIM : Dag pa.

ERIC : Is dat euh ... ook een kind van mij?

DRIES : Natuurlijk pa. Zoals ik zei, uw liefhebbende zoon Tim.

ERIC : Heeft mijn vrouw ... allez ... uw moeder dat al gezien?

DRIES : Ma was heel erg geschrokken.

ERIC : Ah, zij toch ook. Hoe wil ze dat morgen oplossen met die mensen van dat boekje? Zeggen dat hij de oude-mannekesziekte gehad heeft?

DRIES : Morgen is hij bloot.

ERIC : Bloot?

DRIES : Morgen is zijn snor er af, bedoel ik. En zonder snor voelt onze Tim zich bloot.

TIM : 't Is een hele opoffering voor mij.

ERIC : Ja, dat kan ik mij voorstellen. Hoe oud zijt gij?

TIM : Eind de dertig, pa.

ERIC : Als gij mijn zoon zijt heeft uw moeder mij bedrogen.

DRIES : Zonder snor ziet hij er tien jaar jonger uit. Dan lijkt hij maar eind de twintig.

GERARD : Ik ben er negenentachtig maar als ze niet rap met het eten komen haal ik de negentig niet!

ERIC : *(kijkt even naar bompa en gaat zitten)* Gezellige familie heb ik.

DRIES : *(gaat bij Eric zitten)* Ik denk dat ge met bompa een beetje medelijden moet hebben.

ERIC : Ik doe niets anders. Ik heb hem al een fles jenever beloofd tegen morgenochtend.

TIM : *(gaat ook zitten)* Jenever zegt ge?

ERIC : Tim, hou er rekening mee dat ik een vader met principes ben. Mijn kinderen drinken niet.

TIM : Dat is spijtig. Zou het misschien voor u niet interessant zijn om één zoon te hebben die op het slechte pad geraakt is?

DRIES : Tim, ge moet pa zo niet plagen! Hij is al zo zwak en kan van de zenuwen haast niet meer op zijn benen staan.

ERIC : *(windt zich op)* Hebt gij al eens een draai rond uw oren gehad?

DRIES : Het stond in de 'Fleur'. Ik wilde u echt niet kwaad maken, pa.

ERIC : Weet ge wat ik zou willen?

GERARD : Eten! Dát zou ik willen! Om vijf uur wilde ik dat al en 't is ondertussen al zes uur. *(mijmerend)* In den home hadden ze vandaag worteltjes. Ik eet graag worteltjes.

ERIC : Nu moet ge eens goed luisteren. Ik veronderstel dat ge betaald wordt om hier te zijn?

DRIES : Inderdaad. In zekere zin nogal logisch natuurlijk.

TIM : Voor niets gaat de zon op.

ERIC : Juist. Voor niets gaat de zon op. Dus ge zijt hier in dienst. Dan spreken we één ding af: geen gekibbel, geen onnozelheden en geen grapjes.

DRIES : Dat zijn drie dingen.

ERIC : *(staat op)* Of ge vliegt buiten en ge krijgt niets. Hebt ge mij goed verstaan?

DRIES : Tim, we hebben een nerveuze papa. We zullen hem wat moeten sparen.